„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy".
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy" osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 34. | Wtorek 11. Lutego 1868. | Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 10. lutego. Preliminarze budżetów przedłożone radzie państwa wykazują następujące rubryki wydatków: 9 milionów dla ministerstwa sprawiedliwości, 16 mil. dla ministerstwa spraw wewnętrznych, 5 mil. dla ministerstwa oświecenia.

Paryż, 10. lutego. „France" donosi: Między ministrem Moustier a ajentem rządu rumuńskiego Cretzulesco odbyła się dłuższa konferencya, której przedmiotem były wyjaśnienia co do tworzenia się band zbrojnych w Księstwach Naddunajskich. „Monitor" wieczorny donosi, że dnia 7. b. m. rozwiązana została izba grecka.

Część nieurzędowa.

Komisya budżetowa delegacyi rady państwa obradowała d. 8. b. m. dalej nad budżetem dla wspólnego ministerstwa spraw zewnętrznych. Ze strony rządu byli obecni: Jego Excel. kanclerz państwa br. Beust, dalej br. Menisshengen i br. Gagern.

Przy artykule pod tytułem pensye tymczasowe, stawia deputowany Rechbauer do wniosku ostatniego sekcyi, proponującego, żeby wezwać wspólne ministerstwo spraw zewnętrznych, aby przez pomieszczenie dyplomatów zostających na tymczasowych pensyach na posadach dyplomatycznych, które zostaną otworzone lub przez ich spensyonowanie, starało się zniżyć tę pozycyę — taki wniosek, żeby ministerstwo przez rezolucyę wezwać do jaknajprędszego przedłożenia ustawy o pensyach tymczasowych dla dyplomatów bez posad i o ich pensyonowaniu. Gdy do wniosku tego przyłączył się także br. Eichhoff jako sprawozdawca, został wniosek sekcyi wraz z dodatkowym wnioskiem Rechbauera przyjętym jak również cała suma na pensye tymczasowe, wynosząca 54.270 złr., w której to sumie zawarta jest także pensya, dla pierwszego marszałka dworu, w kwocie 8400 złr.

Przy pozycyach 20—23 rozwinęła się nad każdą z pojedyńczych pozycyi dłuższa debata wywołana przez Dr. Schindlera, który postawił wniosek, żeby ministerstwo jeszcze przed obradami nad budżetem dla ministerstwa spraw zewnętrznych przedłożyło delegacyi rady państwa te dokumenta, na których opierają się pensye kardynała conte Silvestro i kardynała br. Reissach.

Br. Eichhoff jako sprawozdawca daje objaśnienie, że pensya kardynała br. Reissach, którą tenże pobiera jako protektor instytucyi Santa Maria dell' anima, opiera się na najwyższem postanowieniu Jego ces. król. Mości z d. 6. lipca 1858. Ta instytucya, która już w XV. wieku została założoną dla wspierania pobożnych pielgrzymów niemieckich do Rzymu a później i studentów udających się do stolicy apostolskiej dla zostania dobrymi kanonistami, została w r. 1859 zreorganizowaną, od którego czasu br. Reissach pensyę 3000 skudów pobiera.

Br. Hock zwrócił na to uwagę, że kardynał ks. Schwarzenberg, który w r. 1851 znalazłszy instytut santa Maria dell' anima tylko przez Włochów zamieszkany na pierwotny cel go rewindykował, został pierwszym jego duchownym protektorem i z wielkim nakładem gmach odbudował. Mowcy wiadomo dokładnie, że do tego instytutu przyjmowani bywają niemieccy pielgrzymi, lecz od r. 1859 znajdują tam przyjęcie także Węgrzy, Polacy i Kroaci i w ogóle wszyscy Austryacy. Należy przedewszystkiem pamiętać o tem, że to zobowiązanie przyjął na się Najjaśniejszy Pan i że dla tego należy go koniecznie dotrzymać.

Następnie przemawiali jeszcze za tą pozycyą ks. Jabłonowski i Pratobevera, przeciw niej Dr. Rechbauer i Dr. Schindler. W końcu oświadczył się Jego Excel. kanclerz państwa br. Beust za przyjęciem tej pozycyi, odwołując się do tego, że i w innych państwach przy podobnych wydatkach po wprowadzeniu systemu konstytucyjnego, bywają potwierdzone te zobowiązania, które przyjęto pod absolutnym rządem. Tak np. saski hr. Senft, któremu pod absolutnym rządem została pewna pensya przyznaną, otrzymał przez izbę potwierdzenie tej pensyi aż do śmierci swojej jakkolwiek w r. 1813 w austryacką służbę wstąpił.

Przy głosowaniu przyjęto wniosek sekcyi co do przyjęcia 20—23 wraz z dodatkową rezolucyą Dr. Schindlera.

Przy art. III. o urzędach konzularnych, wnosi Dr. Schindler rezolucyę, żeby honorowe konzulaty, których dochody na datowanie rzeczywistego konzulatu wystarczają, na rzeczywiste urzędy państwa zamienić.

Gdy br. Gagern zrobił uwagę, że rząd z tej samej wychodzi zasady i nic przeciwko tej rezolucyi nie będzie miał do zarzucenia, przyjęto wniosek Schindlera.

Również został przyjętym i wniosek Banhansa, żeby proponowaną przez sekcyę ogólną sumę 573.580 złr. na urzęda konzularne przyjąć en bloc, po wykreśleniu preliminowanej pozycyi 15.000 złr. dla konzulatów w Shanghai i Jeddo.

Dnia 8. b. m. o godzinie 11. zebrała się komisya budżetowa delegacyi węgierskiej pod prezydencyą br. Pawła Sennyey na posiedzenie, dla wysłuchania tymczasowego sprawozdania sekcyi o kosztach administracyi finansowej. Sprawozdanie to, które odczytał referent sekcyi Ludwik Horvat, zawiera następujące punkta:

1. Artykuły o centralnej dyrekcyi, kasie centralnej i sekcyi rachunkowej należą do budżetu wspólnego ministerstwa finansów i dla tego słusznie zostały do projektu wciągnięte.

2. Tutaj także należy słusznie artykuł o najwyższej izbie obrachunkowej, o ile ta najwyższa izba będzie powołaną do kontrolowania sum pozwolonych wspólnemu ministerstwu przez delegacyę.

3. Z tego samego stanowiska należy się zapatrywać na preliminarz kosztów komor granicznych, który też dla tego sekcya wspólnie z poprzedzającemi niezwłocznie w zakres swego działania wciągnie.

4. Nic tak ma się rzecz z wojskową centralną rachunkowością i z oddziałem rachunkowym dla marynarki. Te oba preliminarze z powodu ścisłego związku swego z budżetem wojny najstosowniej pozwierzyć zbadaniu przez sekcyę dla budżetu wojskowego.

5. Jako załatwić się mające kwestye zasadnicze przedstawia sekcya następujące:

Wspólny budżet może obejmować tylko te koszta, które przez ustawę za wspólne zostały uznane. Węgry nie uznały długu państwa za sprawę wspólną, owszem zastrzegły wyraźnie, że tylko z powodów politycznych przyjęły na się pewną stałą, niezmienną kwotę roczną. Węgry nie mają więc teraz w tym względzie żadnego innego zobowiązania nad regularne spłacanie przyjętej na się sumy, a koszta administracyi tylko wtedy mogą być przyjęte do wspólnego budżetu, jeżeli odnośna uchwaloną zostanie ustawa.

6. Także preliminarz kosztów dla administracyi bieżącego długu nie może teraz znaleść miejsca w budżecie wspólnego ministerstwa. Delegacya bowiem nie może sprzeciwiając się dosłownem brzmieniu §§. 37 i 40 Art. ustawy XII. 1867 nic postanawiać bez rozporządzenia władzy prawodawczej.

7. Objęte są nakoniec projektem do budżetu sekcyi przydzielonym także pozycye dla urzędników centralnego zarządu, z których tylko pewna część jest takich, które zostały zasłużone przez pełnienie służby około spraw wspólnych, inne pensye tylko częściowo, albo też wcale za wspólne uważane być nie mogą. Sekcya jest więc tego zdania, żeby tej części wspólnego budżetu nie brała także pod obrady, lecz, żeby kwestya pensyi pozostawioną została do rozstrzygnienia władzy ustawodawczej.

Sprawozdanie to podpisane przez referenta sekcyi Ludwika Horvatha przyjęła komisya w całej osnowie i postanowiła tylko te artykuły wspólnego budżetu wziąść pod obrady, które w referacie za kwalifikujące się do tego zostały uznane.

Artykuł w „Journal de St. Petersbourg", o którym doniósł telegraf, jest następujący: „Prasa zagraniczna nie może przyzwyczaić się do myśli, że w Rosyi tak samo jak gdzieindziej istnieje publicystyka. Chwyta w przelocie każdy odosobniony artykuł, każdy frazes naszych dzienników, mogący służyć jej zamiarom, objaśnia je według swego upodobania i robi z nich programy polityki narodu. Tak niedawno, z nieco żywego tonu niektórych naszych dzienników wyprowadzała dowód mniemanych wojowniczych dążeń Rosyi, nie zwracając uwagi na zakłady udzielone przez gabinet cesarski, jego pragnienia utrzymania powszechnego pokoju. Obecnie organa zachodniej publicystyki okazują się bardziej uspokojonemi. Lecz ich nieprzyjaźń zmieniła tylko przedmiot. Zatrwożone są stałością naszych dobrych stosunków z Prusami i usiłują je przekręcić, objaśniając kolejno niektóre zdania wyrażone, to w prasie rosyjskiej, to w prasie pruskiej, zdania czysto osobiste, które nie tylko wcale nie obowiązują zdania rządu, ale nawet nie reprezentują zdania masy zdrowo myślącej publiczności w obu krajach. Zasiewają nieufność, aby zbierać niezgodę. Ubolewamy, że niektóre nasze dzienniki a szczególnie „Mosk. Wiedom." dostarczyły pozorów do tych złośliwych insynuacyi. Niezawodnie, gdyby publicyści zagraniczni zadali sobie pracę zbadania sumiennie drogi politycznej, jakiej trzyma się ten szanowny dziennik, przekonaliby się, że nie raz oceniał on z całą roztropnością użyteczność dobrych stosunków pomiędzy Rosyą a Prusami. Lecz dość było kilku uwag ogólnych, podyktowanych przez przenikliwość przekraczającą cel, aby zaraz prasa zagraniczna schwytała te żywioły rozpraw i uczyniła z nich podstawę zdradliwej polemiki. Nie trzeba się temu dziwić; „Mosk. Wiedom." są zbyt znacznym organem, aby jego sądy przechodziły niepostrzeżone. Dla tego dziennik ten powinienby nakazać sobie wielką ostrożność, aby uniknąć tego, żeby jako organ polityczny nie dał nawet pozoru wspólności mowy z tajnymi lub jawnymi nieprzyjaciołmi Rosyi. Spodziewamy się, iż nadejdzie chwila, że na zachodzie zechcą przypuścić, iż w Rosyi mogą istnieć przekonania osobiste i że dzienniki będące ich tłumaczami, zobowiązują tylko same siebie. Tymczasem uważamy za właściwe zaprotestować przeciwko złośliwym wnioskom prasy zagranicznej, co do stosunków łączących Rosyę z Prusami. Te insynuacye nie mogą wpłynąć na usposobienia dwóch rządów, lecz należy je sprostować przez publiczne przeświadczenie obu krajów. Przyjaźne stosunki pomiędzy Rosyą a Prusami przebyły wiele prób, tak niepomyślności jak i pomyślności. Tak się hartują trwałe przyjaźnie. Te stosunki dobrego porozumienia pomiędzy dwoma krajami są jednym z najlepszych zakładów pokoju Europy. To właśnie może zniweczy kombinacye pewnych organów prasy zagranicznej."

Francuskie ciało prawodawcze przyjęło dnia 4go b. m. pierwszy najważniejszy artykuł ustawy prasowej. Przyjęcie nastręcza temat do rozbiorów większej części dzienników francuskich. „France" utrzymuje, że to posiedzenie zajmie w historyi dru-

giego cesarstwa jedno z najzaszczytniejszych miejsc. Ustawa prasowa — pisze ten dziennik — dała sposobność reakcyi do podjęcia raz jeszcze walki, w celu zwrócenia Cesarza z tej drogi liberalnej, na którą wstąpił. Nie trzeba się w tym względzie łudzić. Nie chodzi tutaj o to, czy wolność druku jest istotnie dobrodziejstwem, czy też grozi niebezpieczeństwem, czy należy prawo mówienia i pisania ograniczyć, zniweczyć czyli też przeciwnie potwierdzić. Te kwestye teoretyczne, które od tak dawna były już rozbierane były tylko pozorem do debaty, inne zupełnie mającej znaczenie. Nie o prasę tu chodziło, lecz o wolność!"

Tenże dziennik dodaje, że tak na balu w Tuileryach z dn. 5. b. m. jak dniem przed tem w salonach ministrów Rouhera, Baroche i Pinarda było wotum ciała prawodawczego z dn. 4. b. m. przedmiotem rozmaitych komentarzy i wywoływało powszechne zadowolenie. Zadowolenie to malowało się także na obliczu obojga Cesarstwa.

Dzienniki włoskie podają mowę króla jako odpowiedź na adres z życzeniem municypalności podany mu z powodu małżeństwa księcia Humberta. Król wyraził radość, jaka mu sprawiły życzenia ludności w Turynu. Życzyłem sobie, mówił, aby uroczystość weselna odbyła się w Turynie, gdzie ojciec mój z własnego popędu nadał ojczyźnie instytucye wolne, gdzie ja w interesie niepodległości ojczyzny dobyłem oręża, gdzie dzieliłem rozkoszy i cierpienia obywatela, gdzie nakoniec wykonałem ślub uroczysty, że wolności ojczyzny utrzymam i obronię,

J. K. Mość wyraził nadzieję, że ludność Turynu, która swą wielkoduszną inicyatywą ojczyźnie do szczęścia dopomogła, i tyle dowodów mądrości i czynności złożyła, nie będzie miała nic do pozazdroszczenia żadnemu miastu Włoch.

Pomimo powolności, z jaką izba włoska dotąd poczynione jej przez rząd przedłożenia finansowe przyjęła, zdaje się, że w łonie ludności nie bardzo jeszcze dowierzają pokojowi i obawiają się, żeby nagła burza nie rozbiła tej z trudem zebranej większości ministeryalnej i nie sprowadziła nowego przesilenia ministeryalnego. Że jednak cały kraj stęskniony za pokojem i pod względem finansowym w najgorszem znajdujący się położeniu chciałby temu przeszkodzić, o tem przekonywają mnożące się co dzień petycye do parlamentu, w których nalegają usilnie na izby, żeby odsuwając teraz bezwarunkowo na bok wszelkie kwestye mniejszej wagi, zajmywały się wyłącznie kwestyą finansową. Okrom tak głośnych objawów życzeń kraju, konstatuje jeszcze „Opinione", że opinia publiczna wymaga stanowczo od parlamentu usunięcia deficytu i podniesienia zrujnowanego kredytu, a to tem bardziej, ileże przedłużenie trwania obecnego stanu tylko o kilka miesięcy jeszcze, uczyni złe nie do naprawienia więcej. Zwycięstwo lewicy, któraby chciała obalić gabinet, równałoby się zupełnej ruinie i bankructwu. Niechaj więc prawica, pojmując ciężącą na niej odpowiedzialność, nie da rozbić swojej falangi żadnemi manewrami stronnictw. Niechaj także nad tem się zastanowi, że właśnie z powodu różnicy zdań stronnictw na polu handlu i finansów większość musi być tem liczniejszą. Wkrótce podda rząd swoje środki finansowe pod debatę i izba będzie rozstrzygać o przyjęciu albo odrzuceniu podatku od mlewa, stęplu, spadku i t. d. Chodzi o zniżenie deficytu z 240 na 17 do 80 milionów lirów, a gdzie takie kwestye są na porządku dziennym tam należy odłożyć na bok politykę i myśleć tylko o naglącej kwestyi chwili. Dopiero gdy ta nagląca kwestya będzie załatwioną, może izba wytoczyć dyskusye polityczne i starać się o przyozdobienie tego gmachu, który przedtem od ruiny zachować trzeba.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym w bieżącym tygodniu odbyć się mające). Dnia 12. b.m.: Semko Kaliciak, rabunek. Hanczar Jan i spóln., kradzież. Turkiewicz Konrad, ciężkie obrażenie ciała.

Dnia 13. b. m.: Hamułka Ilko, podpalenie: Pawlik Paweł i Łeśko, ciężkie obrażenie ciała. Ozimek Tymko kradzież. Chart Matwij i spóln., kradzież.

(Pożary.) Spaliło się po jednym domie włościańskim z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża w Paniszczowie w pow. Lisko dn. 26. z. m. i w Janczynie w pow. przemyślańskim dn. 2. b. m., w obu miejscach skutkiem nieostrożności. W Manastersku pod Kossowem dn. 7. b. m. spalił się dach na stajni; ogień miał być podłożony, szkoda wynosi 56 złr.

(Zwłoki znalezione.) W rzece Skawie pod Tomicami w pow. wadowickim, znaleziono dn. 3. b. m. zwłoki nieznajomego mężczyzny w wieku 38 do 40 lat, który o ile sądzić można utonął przypadkiem.

(Burza.) W Wisłoku wielkim w pow. bukowskim dn. 1. b. m. w nocy burza obaliła dom włościański, przy czem śnieg zasypał 4letniego chłopca i 10letnią dziewczynę, tudzież 30letniego mężczyznę, i wszystkich troje wydobyto dopiero nazajutrz już bez życia.

(Na budowę kościoła wotywnego w Wiedniu) wpłynęło w drodze składek do c. k. urzędów powiatowych w Skałacie 3 złr., w Borszczowie 11 złr., w Drohobyczy 4 złr. 60 c.

(Jedno z pytań społecznych) dzisiejszych polega na tem: jakim sposobem dać większy udział robotnikom fabrycznym w przemyśle przy którym pracują? Dotychczas stał z jednej strony kapitał i myśl, bez których praca robotników istnieć nie może; z drugiej strony taż sama praca, bez której współudziału kapitał i myśl daremnieby prawie istniały. Pytanie to coraz głośniej odzywającemi się wymaganiami podnoszone, w części zostało rozwiązane przez Stowarzyszenia robotników zwane współdzielcze (kooperacyjne), z jakich jedno zwane „Pionierów z Rochdale" w powodzeniu się rozwija od lat kilkunastu. Nie wszędzie jednak środki w Rochdale użyte i naśladowane tu i owdzie dadzą się zastosować. Zanim taka współka zbierze sobie kapitał, bez którego nic ważniejszego zrobić nie można, wiele czasu upłynie, i wiele trzeba przyjaźnych okoliczności. Inny sposób podobny nieco do tego, którym w Królestwie Polskim hr. Brzostowski chciał uwiecznić instytucyę fabryczną w Sztabinie w gubernii Augustowskiej, ma być próbowany w Niemczech.

Berlińska gazeta ludowa (Volkszeitung) ogłasza okólnik podany przez niejakiego Wilhelma Borcherta, do jego własnych robotników fabrycznych i oficyalistów. Właściciel ten ocenia swoje zakłady (budynki, narzędzia, machiny, zapasy materyałów, towary itd.), i cały stan czynny swego interesu, po potrąceniu małoznacznych długów, na 300.000 talarów. Całą tę sumę rozdziela na 6000 części udziałowych, wydając na nie akcye po 50 talarów, albo jak żądają robotnicy, na 12.000 części po 25 talarów — i pragnie odstąpić te części tym, którzy do fabrykacyi się przykładali swą pracą. Na początek, wypuści jeszcze w r. b. dziesiątą część akcyi, a $^{9}/_{10}$ zatrzyma przy sobie. Kupić akcyę może każdy kto rok przynajmniej w fabryce pracował, a właścicielowi znany jest jako porządny człowiek. Pojedyńczy robotnik może więcej niż jedne akcyę kupić; ale choćby nie kupił żadnej, pozostaje w robocie, a niemniej udział jego w korzyściach będzie się prawie równał korzyściom właściciela akcyi. Kto zaś będzie i właścicielem akcyi i robotnikiem, ten podwójnie będzie korzystał. Wszyscy właściciele akcyi utworzą stowarzyszenie, które z łona swego wybierze trzech członków, na przewodników czyli komitet — a to niezależnie od właściciela. Po zamknięciu rocznych rachunków połowa czystego zysku pójdzie na robotników, bezwzględnie na to czy mają akcye lub nie; ta część zysku rozdzielona będzie na stałych i czasowych robotników, na tych którzy pracują na godziny lub od sztuki, w miarę jak się swoją pracą przyłożyli do powodzenia zakładu — tylko, że stosunek zysku dla pracujących stale, będzie nieco większy. Druga połowa zysku przypadnie akcyonaryuszom, podług wysokości pieniężnego ich udziału. Tamta część zysku zwać się będzie „Bonus", ta druga „Dywidenda".

(Ulepszenia na drogach żelaznych.) Jeden z najnowszych opisów podróży po Anglii powiada: Na Chesterskiej kolei żelaznej spotkałem dwa ulepszenia: pierwsze dotyczy przyjmowania korespondencyi od drugorzędnych stacyi, drugie zaopatrywania lokomotywy wodą; jedno i drugie bez zatrzymywania się. Dla wypełnienia pierwszego celu przed każdą małą stacyą, mimo której przebiega, nie zatrzymując się pocztowy pociąg, stoi żerdź z poprzeczną deszczką, wznoszącą się ponad samą koleją żelazną, tak jednak, by przechodzące wagony jej nie dotknęły. Na deszczce tej stawia się pocztowy tłomok w ten sposób, aby pocztowy wagon, zaopatrzony mocnym żelaznym hakiem, sterczącym u góry nad pudłem pochwycił ucho tłomoka. Aby zaś tłomok nie spadł na ziemie, zanim oficyalista pocztowy przyjmie go przez zrobiony w tym celu otwór w wagonie, urządzono pod hakiem żelazną siatkę, która się natychmiast zdejmuje po dokonanej czynności. Urzędnik wypróżniwszy tłomok wyrzuca go na następnej stacyi, z której w tenże sam sposób odsyła się napowrót. — Jeszcze na większą zasługuje uwagę również prosty sposób zaopatrywania lokomotywy wodą bez straty czasu. Sposób ten polega na tem, że z obu stron każdej stacyi, w której znajdują się pompy i rezerwoary wodne, urządzone są na samej drodze, t. j. pomiędzy relsami, żelazne koryta długie, jak mi się zdawało, prawie na 500 sążni. Woda napuszczona w te koryta zabierana jest w czasie przebiegania pociągu wpuszczoną do koryta rurą skórzaną, urządzoną jak pompa wprawiona w działanie lokomotywą. Wszystko to i pracy i kosztów nie wiele wymaga, a okazuje się bardzo praktycznem w zastosowaniu.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

R. Lwów, 10. lutego. (Sprawozdanie tygodniowe.) Po silnych burzach, którym często śnieg towarzyszył, wypogodziło się; termometr dochodzi do — 2° R.

Handel towarowy nie był bardziej jak zwykle ożywiony. Najważniejszym artykułem, który do naszego kraju przychodzi, są kosy, transportowane ztąd do Brodów i Czerniowiec, a następnie do Rosyi. Dowóz kos z Prus zmniejszył się, i wszystkie kosy przewożone przez Galicyę do Rosyi, pochodzą z fabryk niższo-austryackich. Nadeszło kilka większych partyi cukru z fabryk morawskich, i posłane zostały podobnież do Rosyi. Chociaż w ogóle konsumcya nafty jużby się zmniejszyć powinna, z Drohobyczy wywieziono jeszcze na kołach bardzo znaczną ilość tego artykułu, bo wynoszącą około 4500 cetn. Przy ciągle ożywionym popycie spodziewać się należy, że wywóz nafty trwać będzie jeszcze przez cały ten miesiąc. Ceny nie zmieniają się i są takie same, jak podaliśmy w ostatniem sprawozdaniu. Wywóz jaj, który w ubiegłym roku doszedł był do bardzo znacznych rozmiarów, obecnie nie może mieć miejsca, ponieważ ceny tego artykułu i w kraju naszym bardzo są wysokie. Ceny szmat, zwłaszcza lnianych, nie spadają. Fabryki czeskie, austryackie i morawskie poszukują tego artykułu i płacą 1 cetn. po 13 złr. 25 c. Ceny transportu towarów na kołach są ciągle jeszcze bardzo wysokie z powodu złych dróg, tak nawet, że artykuły, których nie można transportować po tych cenach, musiano tymczasowo złożyć na składzie, gdy się bowiem drogi poprawią i ceny frachtu spadną bez wątpienia. Z browaru Okocimskiego nadeszło w ubiegłym tygodniu do Lwowa 1000 wiader piwa. Wyborne to piwo wyrugowało u nas zupełnie konkurencyę browarów morawskich.

Handel zbożowy był cokolwiek więcej ożywiony, jakkolwiek przyznać trzeba, że partye na targ dowożone nie wynoszą ani połowy tego, co w zeszłym roku o tym samym czasie dowożono. Ponieważ większa część zboża wywożonego ztąd koleją żelazną pochodzi z Rosyi i dostaje się do nas przez Brody, nie będzie od rzeczy zamieścić tutaj, co nam o ruchu handlu zbożowego rosyjskiego w tem mieście donosi nasz korespondent z Brodów. Wspomina on najprzód, że spekulanci zwracają uwagę głównie na żyto i owies, i że ci mają teraz do walczenia z rozlicznemi przeszkodami. Jedną z tych jest, że waluta tak austryacka jak i rosyjska stoją dobrze, przez co zysk na ażyo przy wymianie pruskich pieniędzy, który w przeszłym roku był nie mały, teraz zmniejszył się znacznie. Również niepomyślny wpływ wywiera na stosunki handlowe nieurodzaj tegoroczny w Rosyi, przez co pszenica wcale się nie nadaje do wywozu, a żyto bardzo szczupłe zapewnia zyski. Zwycięska konkurencya Węgier, który to kraj w zeszłym roku nie mógł wiele exportować, tem szkodliwszy wpływ wywiera w tym roku, ile że ani Galicya, ani przytykająca do naszych kolei żelaznych Rosya, nie mogą tego roku wysełać towarów zalecających się dobrocią gatunku. Przy teraźniejszych cenach i stosunkach frachtowych można twierdzić z pewnością, że wywóz żyta z Brodów krótko już trwać będzie, i że tylko owies, który bezpośrednio i pośrednio zakupowany jest do pruskich magazynów skarbowych, może być wywożony z Brodów jeszcze przez sześć tygodni. Złe drogi tak w Rosyi jak i w okolicy Brodów utrudniają wywóz, ponieważ towary przeznaczone z Rosyi do Brodów, a ztąd do Lwowa z trudnością tylko mogą być transportowane i z wielkim kosztem. Dotąd nasz korespondent brodzki, do którego doniesień tem większą przywięzujemy wagę, ponieważ utrzymuje on ciągłe stosunki z tamtejszym światem handlowym, a rozwój handlu obserwuje ściśle i zna dokładnie.

Loco Lwów płacono pszenicę według gatunku, korzec 170 ℔ po 13 do 14 złr., jęczmień 141 ℔ po 6 złr. 15 c., żyto 158 ℔ po 8 złr. 20 c., owies 100 ℔ po 3 złr. 40 do 60 c.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: Tarnów: pszenica 170 ℔ 12 złr. 60 c., jęczmień 140 ℔ 6 złr. 50 c., żyto 160 ℔ 9 złr. 15 c., owies 100 ℔ 4 złr. 30 c. Popyt z zagranicy ożywił handel, dowóz na targowicę był znaczniejszy i ceny idą w górę. Dębica: pszenica 163 ℔ 12 złr. 20 c., żyto 160 ℔ 9 złr. 35 c., owies 100 ℔ 4 złr., jęczmień 140 ℔ 6 złr., wywóz pszenicy słaby, na żyto i owies pokup znaczny, na jęczmień nie ma popytu. Rzeszów: pszenica 170 ℔ 13 złr. 15 c., żyto 160 ℔ 8 złr. 80 c, jęczmień 138 ℔ 6 złr. 20 c., owies 100 ℔ 3 złr. 70 c. Jarosław: pszenica 170 ℔ 13 złr., jęczmień 139 ℔ 6 złr. 18 c., żyto 160 ℔ 8 złr. 50 c., owies 100 ℔ 3 złr. 60 c. Z powodu złych dróg dowóz słaby, handel nie ożywiony.

Z powodu niskich cen na targowicach w zachodnich powiatach Galicyi, wywóz do Prus ztamtąd jest odpowiedniejszym niż z zachodnich powiatów i dla tego przybiera znaczne rozmiary.

Bydła rzeźnego i opasowego nadeszło w tym tygodniu koleją lwowsko-czerniowiecką 400 sztuk przeznaczonych do Krakowa; ztąd wysłano około 200 szt. Większa część z tego była przeznaczona do Lipnika i Florisdorfu.

Wykaz dochodów

c. k. uprzyw. galic. kolei żelaznej „Karola Ludwika“.
(Przestrzeń obrotu $47\frac{1}{2}$ mil.)

Miesiąc	Komunikacya osób			Transport towarów			Razem	
	Liczba podróżnych	wal. aust.		cetnary celne	wal. aust.		wal. aust.	
		złr.	c.		złr.	c.	złr.	c.
styczeń 1868	15639	47517	74	537458	296128	32	343646	06
Razem . .	15639	47517	74	537458	296128	32	343546	06
Przychód brutto w styczniu 1867 wynosił . .							637212	98

Oprócz tego przewieziono 93.8/0 cetnarów celnych rozmaitych towarów rządowych bez policzenia należytości frachtowej.

Ostatnia poczta.

Przy zamknięciu dziennika nie otrzymaliśmy dzisiejszej porannej poczty wiedeńskiej, z powodu zamieci śnieżnych.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 10. lutego 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	328.23	— 4.6	86.	Pn.Z. mi.	4
2. god. po poł.	328 16	— 3.1	83	Z. d.sl.	5
10.god. wiecz.	326 70	— 3.4	82	Z. „	10

W nocy śnieg: 1.80‴.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 10. lutego.

Hotel George: PP. Hr. Piniński Leonard, z Grzymałowa. — Wolański Witold, z Duliby.

Hotel Langa: Orzechowski Juliusz, z Podola.

Hotel angielski: Hr. Drohojewski Kaz., z Krukienic — Cieński Bolesław, z Tomaszowiec. - Dunigiewicz Antoni, z Bazaru. — Simonowicz Antoni, z Krzywołuk. — Stressow Jerzy, z Safczyna. — Wilczyński Włodzimierz, z Nowegosioła. Madejski Maryan, adw., z Przemyśla.

Pod Nr. 509$\frac{4}{4}$: Czerkawski Felix, z Pijarszczyzny.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 10. lutego.

PP. Warml Adolf, c. k. kapitan, do Pragi. — Br. Konopka Józef, do Mogilan. — Kapliński Bolesław, do Polski. — Krajewski Leon, do Żółkwi. — Kałmucki Eugeniusz, na Bukowinę. — Runge Jan, do Jankowic. — Stopczyński Antoni, do Romanówki. — Smólski Jerzy, do Waszkowiec. — Hr. Tarnawski Jan, do Dzikowa. — Terlecki Alexander, do Oznarska. — Wassilko Leon, na Bukowinę. — Zarzycki Alexander, do Chotylnba.

T E A T R.

Jutro: **Szósty bal maskowy.**

Jutro: (przedst. pol.) **„Halszka z Ostroga,“** dramat w 5 aktach, przez J. Szujskiego. Na dochód p. Heleny Ródkiewiczównej.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Dnia 10. lutego.

	płacą		żądają	
	zł.	c.	zł.	c.
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika . .	202	50	204	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej . . .	173	—	174	—
„ banku hipotecznego galic.	72	25	73	—
„ papierni czerlańskiej po 200 złr. w. a.	—		—	—
Listy zast. Tow. kred. gal. w m.k. } (za 100 zł.)	82	65	85	15
„ „ „ gal. w w. a. }	78	70	79	20
Banku hip. gal. . . . . }	92	75	93	25
Obligacye indemnizacyjne galic.	65	30	65	80
detto W. X. Krakowskiego .	—	—	—	—
detto Księstwa Bukowińskiego	—	—	—	—
Pożyczki głodowej z r. 1866 po 7% . . .	99	25	99	75
Pierwszeń. kol. gal. Kar. Ludw. I. Emisyi .	94	—	94	50
detto dtto dtto II. detto .	90	—	90	50
detto dtto Lwowsko-Czerniowieckiej I. Emisyi .	80	—	80	50
detto dtto detto II. detto .	84	—	84	50
Dukat holenderski	—	—	—	—
Dukat cesarski	5	62	5	65
Napoleondor	9	40	9	45
Rubel srebrny rosyjski	1	84	1	86
Rubel papierowy rosyjski	1	63½	1	64¼
Pół imperyał rosyjski	9	70	9	75
Banknoty polskie za 100 zł. polskich . .	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	1	72½	1	73½
Srebro	116	—	117	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 7. lutego 1868.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	66.60	66 70
od kwiet. do października po 5%	66.50	66.60
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	73 —	75 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	80.—	80.50
Metaliki po 5%	57.65	57.75
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	162.50	163.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów .	162.50	163.—
Przez. do wyl. z r. 1854	75 —	75.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	82.90	83 10
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	91.—	91.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr. . . .	79 90	80 10
Renty Como po 42 lir. aust.	19.—	19.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar
Niższej Austryi	88 50	89.—
Czech	91 —	91.50
Węgier	70 75	71.25
Galicyi	65 —	65 50
Siedmiogrodu	66 —	66.50
Bukowiny	65.—	65 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	99.75

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego	692 —	694.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	187 —	187.20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	630.—	632.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	113 25	113.75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1742.—	1747.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	246 60	246.80
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	166 75	167.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw. . . .	141 —	141.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	203 —	203.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	172.50	173.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. . . .	492.—	494 —
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40% . .	72.—	73.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. } przezn. do losowania po 5%	91 25	91 50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.25	79
Galic. banku hyp. po 6%	—.—	94.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	91.75	92.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	101 —	102 —

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91 —	91.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.75	88.25
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	94 25	94.75

5. Losy.

	(za sztukę)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. . . .	129 75	130.25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. . .	92 50	93.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	119 —	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52 50	53 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26 50	27 50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	120.—	—.—
Salma „ 40 „ „	32.—	32 50
Palffego „ 40 „ „	26.—	27.—
Clarego „ 40 „ „	27 50	28.50
St. Genois „ 40 „ „	24.—	25 —
Windischgrätza 20 „ „	17.50	18.—
Waldsteina 20 „ „	21.—	22 —
Keglevicha „ 10 „ „	15.—	15 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14 50	15.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol	99 50	99 70
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	99.10	99.40
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	99 35	99.60
Hamburg za 100 M. B.	87 70	87.90
Londyn za 10 ft. szt.	118.90	119 20
Paryż za 100 fr.	47 30	47 35

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	5 69	5 70
detto. pełnej wagi	5.68	5 70
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9 51	9 51½
Rosyjski imperyał	9.80	9.85
Talar związkowy	1.75	1.75½
Srebro	116.75	117.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 10. lutego	złr.	kr.
5% Metaliki	57	25
„ z procentami z maja i listopada . .	58	60
5% pożyczka narodowa	66	30
Losy z 1860 roku	82	40
Akcye banku wiedeńskiego	707	—
„ „ kredytowego	187	90
Londyn. 10 funtów szterlingów	117	30
Srebro	115	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	58

DZIENNIK URZĘDOWY.

(301) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 2533. C. k. sąd powiatowy w Łancucie podaje niniejszem do wiadomości publicznej, że celem wydobycia wywalczonej przez Risie Wechsler od Lei z Mondscheinów Rubin należytości w kwocie 70 złr. m. k. czyli 73 złr. 50 kr. w. a., kosztów sporu pr. 1 złr. 13¾ kr. w. a. i kosztów egzekucyjnych pr. 2 złr. 87 kr., 3 złr. 15 kr. i 6 złr. 52 kr. w. a. odbędzie się w dwóch terminach: 16. marca i 14. kwietnia 1868, każdą razą o godzinie 10tej z rana w tutejszej kancelaryi sądowej przymusowa sprzedaż części realności w Łancucie pod l. 107 położonej, ut Dom. V., n. haer. IV. dłużniczki Lei z Mondscheinów Rubin własnej, z tylnej izby mieszkalnej i z połowy próżnego podwórca składającej się, a to pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się cena szacunkowa w kwocie 268 złr., niżej której ta część realności nie będzie sprzedaną.

2. Każdy chęć licytowania mający winien złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 10% ceny szacunkowej, t. j. 26 złr. 80 kr. w. a. w gotówce.

Wadyum najwięcej ofiarującego zostanie zatrzymane, wadya zaś reszty licytantów tymże zwrócone zostaną.

3. W przeciągu dni 30 po prawomocności aktu licytacyjnego winien najwięcej ofiarujący ofiarowaną cenę kupna po odtrąceniu złożonego przezeń wadyum w gotowych pieniądzach do depozytu sądowego złożyć.

4. Zaraz po dopełnieniu warunku pod 3. nabywca zostanie wprowadzony w fizyczne posiadanie nabytej części realności, i dekret addykcyi wydany mu będzie nieczekając żądania jego.

Bliższe warunki licytacyi tudzież akt opisania i oszacowania sprzedać się mającej części realności, wreszcie wyciąg z ksiąg gruntowych tej realności dotyczący mogą być w sądzie tutejszym podczas godzin urzędowych, przy terminach licytacyjnych zaś w komisyi do tego delegowanej przejrzane.

Z c. k. sądu powiatowego.

Łańcut, dnia 28. grudnia 1867.

(303) **E d i c t.** (1)

Nro. 69179. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte werden die Inhaber der westgalizischen, auf den Namen Harklowa Soltißei lautenden, für die Unterthanen Octava vinculirten Grundentlastungs-Obligation Nr. 1113 lit. A. über 350 fl. öst. W. aufgefordert, solche binnen Einem Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen vorzulegen und ihre Besitzrechte darzuthun, widrigens dieselbe nach fruchtlosem Verlaufe der Edictalfrist amortisirt werden würde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 20. December 1867.

E d y k t.

Nro. 69179. C. k. sąd krajowy Lwowski wzywa posiadaczy obligacyi funduszu indemnizacyjnego dla Galicyi zachodniej pod Nrm. 1113 lit. A. na 350 złr., na imię sołtystwa Harklowa opiewającą, a dla oktawy poddańczej winkulowanej, ażeby takową w przeciągu roku, 6 tygodni i 3 dni przedłożyli i prawa swoje wykazali, gdyż w przeciwnym razie umorzoną zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 20. grudnia 1867.

Erkenntnisse.

Das k. k. Landes- als Preßgericht zu Prag hat mit dem Urtheile vom 15. Jänner 1868 Z. 787 erkannt: Der Inhalt der Druckschrift „La Bohême historique, pittoresque et littéraire sous la direction de M. M. Joseph Fricz et Louis Leger avec la collaboration de M. M. Massieu de Clerval, Alexandre Chodźko, Dr. Siegfried Kapper, général Mierosławski, Paul de Saint Victor, Sophie Podlipska, Adolph Reneaux, Charles Sabina Dr. Zefi etc. Illustré de vingt et une gravures d'apres Barvicius, Czermak, Meixner, Pinkas, Swoboda, Trenkwald, d'un panorama photographique de la ville de Prague et d'une carte du royaume de Bohême, Paris, Librairie internationale, 15 Boulevard Montmartre 15. — A Lacroix, Verboegkhoven et Co. Editeurs. A Bruxelles, à Leipzig et à Livurne 1867 — begründe das Verbrechen der Majestätsbeleidigung, §. 63 St. G., das Verbrechen der Beleidigung der Mitglieder des kaiserlichen Hauses §. 64 St. G. und das Verbrechen der Störung der öffentlichen Ruhe §. 65 a. St. G. und wird die Weiterverbreitung der Druckschrift nach §. 36 Pr. G. verboten. (294)

Mit dem Erkenntnisse vom 31. December 1867 Z. 14702 hat das hochlöbliche k. k. mähr. schles. Ober-Landesgericht das Urtheil des k. k. Kreisgerichtes in Olmütz vom 22. November 1867 Z. 10669 Stf., womit nach §. 36 des Preßgesetzes die Verbreitung des gedruckten Briefes ddto. Olmütz 3. October 1867, gezeichnet Franz Heidenreich, Kanzleidirector, und mit der Aufschrift „P. T. Hochwürdiger Herr Dechant“ verboten und die Kundmachung dieses Verbotes durch die öffentlichen Blätter ausgesprochen wurde, zu bestätigen befunden.

Es wird sonach gemäß §. 36 des Preßgesetzes vom 17. December 1862 Z. 6 R. G. B. die Verbreitung des gedruckten Briefes ddto. Olmütz 3. October 1867, gezeichnet „Franz Heidenreich, Kanzleidirector“, mit der Aufschrift „P. T. Hochwürdiger Herr Dechant“ verboten.

Olmütz, am 21. Jänner 1868.

Der k. k. Kreisgerichts-Präses:

(295) Koller.

(290) **Kundmachung.** (2)

Das hohe k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium hat die Sicherstellung des für die k. k. Armee sich ergebenden Bedarfes an Egalisirungstüchern mittelst Offert-Ausschreibung angeordnet.

Es kann entweder für das Solarjahr 1868 allein, oder für mehrere Jahre vom 1. Jänner 1868 angefangen offerirt werden.

Der jährliche beiläufige Gesammtbedarf an Egalisirungstüchern besteht in 50.000 Ellen, wobei es dem hohen Reichs-Kriegs-Ministerium unbenommen bleibt, auch weniger anschaffen zu können.

Sollte sich über den obigen angegebenen Gesammtbedarf ein Mehrerforderniß ergeben, so wird das hohe Reichs-Kriegs-Ministerium dasselbe entweder dem Ersteher des ordinären Bedarfes mit Rücksicht auf dessen Leistungsfähigkeit und die Billigkeit der von ihm geforderten Preise im Wege des besonderen Uebereinkommens als weitere Lieferung zuweisen, oder wenn ein solches Uebereinkommen nicht zu Stande kommen sollte, durch eine besondere Offertausschreibung bedecken.

Welche Gattungen von Egalisirungstüchern zu liefern sind, gibt das weiter unten folgende Offert-Formulare zu entnehmen.

Das in jeder Farbgattung zu liefernde Quantum wird durch besondere Bestellung während der Contractsperiode bestimmt und wird das hohe Reichs-Kriegs-Ministerium hiebei den Lieferanten behufs der Verwerthung der in der Farbe mißrathenen Tücher lichter Nuance durch Zuweisung entsprechender Quantitäten dunkler Nuance die thunliche Erleichterung zukommen lassen.

Offerenten, welche bei entsprechenden Preisen auf mehrere Jahre offeriren, erhalten den Vorzug.

Die Lieferungsbedingungen sind folgende:

1. Im Allgemeinen müssen sämmtliche Egalisirungstücher nach den vom h. Reichs-Kriegs-Ministerium genehmigten Mustern, welche bei allen Monturs-Commissionen zur Einsicht bereit erliegen und als das Minimum der Qualitätmäßigkeit anzusehen sind, geliefert werden.

Die Egalisirungstücher, welche durchschnittlich zu 20 Ellen pr. Stück gerechnet werden, sind $\frac{7}{4}$ Ellen breit, im Tuch gefärbt, ohne Seiten- und Querleisten und appretirt einzuliefern. Sie müssen ganz rein und echtfärbig sein, dürfen, mit weißer Leinwand gerieben, weder die Farbe lassen, noch schmutzen und müssen die vorgeschriebene chemische Farbprobe bestehen.

Das Minimalgewicht für ein Stück des schwarzen Monturstuches beträgt $18\frac{3}{4}$ Pfund, somit per Elle 30 Loth und für ein Stück der übrigen Farbgattungen $17\frac{26}{32}$ Pfund und für eine Elle $28\frac{1}{2}$ Loth.

Das Maximalgewicht für ein Stück schwarzes Monturstuch besteht in $21\frac{3}{8}$ Wiener Pfund, somit per Elle in 34 Loth und für ein Stück der übrigen Farbgattungen in 20 Pfund, somit in 32 Loth per Elle.

Stücke unter dem Minimalgewichte werden gar nicht, und jene, welche das Maximalgewicht überschreiten, nur dann, jedoch ohne Vergütung des Mehrgewichtes angenommen, wenn sie nebst dem höheren Gewichte doch vollkommen qualitätmäßig und nicht von zu grober Wolle erzeugt sind.

2. Die in Bestellung gebrachten Farbgattungen müssen in der Regel längstens binnen drei Monaten nach der Bestellung eingeliefert werden.

Den Lieferungstermin für Farbgattungen, deren Abstattung als besonders dringend bezeichnet wird, bestimmt die übernehmende Monturs-Commission mit Rücksicht auf die Verhältnisse im Einvernehmen mit dem Contrahenten.

3. Der Lieferungsanbot muß auf sämmtliche Gattungen Egalisirungstücher und auf den Gesammtbedarf gestellt werden. Anbote blos auf eine oder die andere Farbe oder einzelne Quantitäten werden nicht berücksichtigt.

In dem Offerte müssen sowohl die per Elle geforderten Farbpreise, als auch der Tuchpreis in österr. Währung genau und bestimmt angegeben und die Erklärung ausgesprochen werden, in welche der beiden Monturs-Commissionen **Stockerau** oder **Brünn** geliefert werden will.

4. Für die Zuhaltung des Offertes wird das Vadium im Betrage von 6000 fl. öst. W. für Ein Jahr festgesetzt, welches entweder an eine Monturs-Commission oder an eine Kriegscasse, mit Ausnahme jener zu **Wien**, erlegt werden kann.

Diesen als Vadium erlegten Betrag hat der Ersteher als Caution zur Sicherstellung der Vertragserfüllung als deponirt zu belassen, eventuell gegen zur Cautionsleistung geeignete Werthe umzutauschen, während den übrigen Offerenten die Vadien resp. Depositenscheine mit der Verständigung von der Nichtannahme ihrer Offerte zurückgestellt werden.

Hinsichtlich des Erlages der Vadien und beziehungsweise der Vertrags-Cautionen, dann Beibringung der Leistungsfähigkeits-Certificate und der sonstigen hier nicht ausdrücklich erwähnten Offertsverhandlungs- und Lieferungs-Bedingungen haben die bezüglich der Sicherstellung des allgemeinen Bedarfes an Bemontirungs- und Ausrüstungs-Artikeln der Armee für das Jahr 1868 mittelst der Amtszeitung vom 10., 14. und 17. Jänner 1868, Nr. 7, 10 und 13 zur öffentlichen Verlautbarung gelangten Bestimmungen auch auf die Lieferung der Egalisirungstücher volle Anwendung zu finden.

5. Die Offerte müssen versiegelt, sammt den Depositenscheinen über das Vadium (Reugeld) gleichzeitig, und zwar jedes für sich unter besonderem Couverte entweder an das h. k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium oder an ein General-Commando bis 29. Februar 1868, längstens 12 Uhr Mittags eingesendet werden.

6. Die Lieferungsübernahme erfolgt auf Grund der bei den Monturs-Commissionen erliegenden gesiegelten Muster.

Alle als nicht mustermäßig zurückgewiesenen Sorten müssen binnen einem Monate, vom Tage der erfolgten Zurückweisung gerechnet, ersetzt werden, wogegen für die übernommenen Stücke die Zahlung bei der betreffenden Monturs-Commissions-Casse geleistet, oder auf Verlangen bei der nächsten Kriegscasse angewiesen wird.

Bei dringenden Bestellungen ist der Ersatz für den Ausschuß in dem von der übernehmenden Monturs-Kommission einvernehmlich mit dem Lieferanten zu bestimmenden Termine einzuliefern.

7. Den gesetzlichen Stempel zu Einem Exemplare des Vertrages hat der Unternehmer in der Art zu tragen, daß die Einlagsbögen des Vertrages mit je einer 50 kr. Marke, die Quittungen aber über die auf Grund dieses Vertrages erfolgenden Zahlungen mit den, dem quittirten Betrage nach Scala II. und III. des Gesetzes vom 13. December 1862 entsprechenden Quittungs- und Vertrags-Stempelmarken versehen werden müssen.

Vom k. k. General-Commando.

Lemberg, am 31. Jänner 1868.

Offerts-Formulare.

50 kr. Stempel.

Ich Endesgefertigter, wohnhaft in . . . . . Bezirk, Kreis oder Comitat, Provinz, erkläre hiemit in Folge geschehener Ausschreibung, die Lieferung nachstehender Farbtücher nach den hier beigesetzten Preisen, und zwar: für die Wiener Elle:

		Tuchpreis pr. Elle fl.	Tuchpreis pr. Elle kr.	Farbpreis pr. Elle fl.	Farbpreis pr. Elle kr.	Sage
$\frac{7}{4}$ Ellen breites, stückfärbiges, schwendungsfreies	Schwarzes appretirtes Monturstuch (Kamaschentuch)	.	.	.	.	Ist der Preis mit Buchstaben anzusetzen
	schwarzes	.	.	.	.	
	scharlach	.	.	.	.	
	dunkel rothes	.	.	.	.	
	kirsch- "	.	.	.	.	
	rosen- "	.	.	.	.	
	krebs- "	.	.	.	.	
	blaß- "	.	.	.	.	
	grapp- "	.	.	.	.	
	kaiser- gelbes	.	.	.	.	
	schwefel- "	.	.	.	.	
	pomeranzen- "	.	.	.	.	
	licht- blaues	.	.	.	.	
	himmel- "	.	.	.	.	
	dunkel- "	.	.	.	.	
	gras- grünes	.	.	.	.	
	apfel- "	.	.	.	.	
	papagei- "	.	.	.	.	
	meer- "	.	.	.	.	
	stahl- "	.	.	.	.	
	dunkel- braunes	.	.	.	.	
	roth- "	.	.	.	.	
	aschgraues- "	.	.	.	.	

in österr. Währung, an die Monturs-Commission zu N. N. nach den mir wohlbekannten Mustern und unter genauer Zuhaltung der mit der Kundmachung des k. k. General-Commando zu N. N. ddto. . . . . . . 1868 ausgeschriebenen Bedingungen und aller sonstigen für solche Lieferungen in Wirksamkeit stehenden Kontrahirungs-Vorschriften auf Ein Jahr oder . . . . . Jahre mit folgenden Nachlässen beim Tuchpreise (hier sind die, hinsichtlich der bei den Egalisirungstüchern durch den Wegfall der Seiten und Querleisten, des Mindergewichtes am Tuche und der Ersparung an der Webung, sich herausstellenden Minderbeköstigung, anzubiethenden Preisnachlässe anzusetzen) unternehmen zu wollen, und für dieses Offert mit dem eingelegten Vadium von . . . Gulden, gemäß der Kundmachung zu haften.

Das von der Handels- und Gewerbe-Kammer ausgefertigte Leistungsfähigkeits-Certificat liegt hier bei.

Gezeichnet zu . . . . . den . . . . . . 1868.

N. N. Unterschrift des Offerenten
sammt Angabe des Gewerbes.

Couvert-Formulare.

a) für das Offert:

An das hohe k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium (oder k. k. General-Commando) zu N. N.

N. N. offerirt Egalisirungstücher

b) für den Depositenschein:

An das hohe k. k. Reichs-Kriegsministerium (oder General-Commando)
zu N. N.

Depositenschein über . . . . , fl. . . kr. zum
Offert des N. N. vom . . . . , 1868 für die
Lieferung von Egalisirungstüchern.

---

(272) **Edict.** (1)

Nro. 7081. Vom k. k. Bezirksgerichte in **Brody** wird bekannt gemacht, daß **Hirsch Byk** hiergerichts eine Klage wider **Moses Helin** wegen Löschung des zu Gunsten des Letzteren im Lastenstande der Realität unter Nr. 1091 u. 1092 in **Brody Dom. nov. tom. 1, fol. 10, pos. 14 on.** intabulirten Rechtes, die im Stockwerke dieser Realität befindliche Wohnung, bestehend aus 3 Zimmern, einer Küche und einer Holzkammer zu benützen, angebracht hat und daß über diese Klage zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auf den 4. März 1868 um 10 Uhr Vormittags bestimmt ist.

Da der Wohnort des belangten **Moses Helin** diesem k. k. Bezirksgerichte unbekannt ist, so hat ihm zu seiner Vertretung, auf seine Gefahr und Kosten das Gericht den Hrn. Landesadvocaten **Kukucz** zum Curator bestellt, mit welchem dieser Rechtsstreit durchgeführt werden wird.

Derselbe wird daher mit diesem Edicte erinnert, in der gehörigen Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem genannten Curator mitzutheilen, oder einen anderen Sachwalter zu wählen und denselben diesem Gerichte anzuzeigen, und überhaupt alle zu seiner Vertheidigung dienlichen Rechtsmittel rechtzeitig anzuwenden, weil derselbe sonst die Folgen der Versäumung sich selbst zuzuschreiben hätte.

Brody, am 15. Jänner 1868.

(280) **Edict** (1)

Nro. 8221. Beim k. k. Bezirksgerichte in **Brody** hat **Lasar Berger** aus **Brody** wider die liegende Verlaßmasse des **Hersch Reich**, rücksichtlich dessen unbekannten Erben durch einen zu bestellenden Curator und Edicte wegen Löschung des zu Gunsten des **Hersch Reich** im Lastenstande der Realitäten sub Nr. 1070 und 1099 in **Brody** haftenden lebenslänglichen Fruchtgenußes am 10. December 1867 Z. 8221 eine Klage überreicht.

Zur Verhandlung über dieselbe wurde die Tagsatzung auf den 18. März 1868, 9 Uhr Früh angeordnet.

Für die genannte liegende Nachlaßmasse, rücksichtlich für die gänzlich unbekannten Erben des **Hersch Reich**, wurde der h. o. Advocat Hr. **Kukucz** zum Curator bestellt, mit welchem die anhängig gemachte Rechtssache nach Vorschrift der Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Die allfälligen Erben des **Hersch Reich** werden hiemit aufgefordert, an dem obbesagten Termine unter Nachweisung ihres Erbrechtes entweder selbst zu erscheinen, oder einen Bevollmächtigten namhaft zu machen, oder ihre Behelfe dem aufgestellten Curator mitzutheilen, widrigens sie die Folgen der Versäumung eines oder des anderen sich selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 22. Jänner 1868.

(314) **Edict.**

Nro. 10748. Vom **Złoczower** k. k. Kreis- als Handelsgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß hiergerichts die Einzelnfirma des **Benjamin Roniger** für eine Kurzwaarenhandlung in **Brody** sowohl durch ihn selbst wie auch **per procura** durch dessen Ehegattin **Freide Roniger** gezeichnet protokollirt wurde.

Aus dem Rathe des k. k. Kreis- als Handelsgerichtes.

Złoczow, am 31. December 1867.

(292) **Concurs.** (1)

Nr. 1227. Zu besetzen ist die Postmeistersstelle in Uście solne gegen Dienstvertrag und Cautionsleistung im Betrage von 200 fl.

Die Bezüge bestehen in einer Jahresbestallung von 150 fl., dem Amtspauschale von 24 fl. und dem Pauschale für die zwischen Uście und Bochnia zu unterhaltenden Fußbotenposten pr. 160 fl. jährlich.

Bewerber haben ihre documentirten Gesuche binnen 4 Wochen bei der k. k. Post-Direction in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Postdirection
Lemberg, am 1. Februar 1868.

Konkurs.

L. 1227. Do obsadzenia posada pocztmistrza w Uściu solnem za kontraktem i kaucyą w kwocie 200 zł.

Pobory składają się z rocznej dotacyi 150 zł., z pauszala kancelaryjnego 24 zł. i pauszala za utrzymanie poczty pieszej między Ujściem a Bochnią rocznych 160 zł.

Ubiegający się mają swe dokumentami zaopatrzone prośby wnieść w przeciągu czterech tygodni do Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.
Lwów, dnia 1. lutego 1868.

(312) **Kundmachung.** (1)

Nr. 14425 ex 1867. Vom 16ten Februar l. J. werden die bisherigen täglichen Fußbotenposten Wełdzierz - Dolina in tägliche Botenfahrten mit nachstehender Cursordnung umgestaltet, mit welchen sofort auch Fahrpoststücke von 10 Pfund Einzelngewicht zur Beförderung gelangen können.

Von Wełdzierz täglich in der Zeit vom 1. April bis Ende September um 4 Uhr 15 Min. Nachm., in der übrigen Jahreszeit um 3½ Uhr Nachmittags.	In Dolina täglich um 5 Uhr 55 M. beziehungsweise 5 Uhr 10 Min. Nachmittags.
(Anschluß an die Post Stanislau-Lemberg.	(Geht ab nach Eintreffen der Post aus Lemberg.)
Von Dolina täglich um 7 Uhr 20 M. Früh.	In Wełdzierz täglich um 9 Uhr Vorm.

Von der k. k. galiz. Post - Direction.
Lemberg, am 26. Jänner 1868.

Obwieszczenie.

L. 14425 ex 1867. Z dniem 16. lutego b. r. zamienia się pocztę posłańczą Wełdzierz-Dolina, przez którą odtąd także posełki wartościowe aż do ciężkości 10 funtów pojedynczej sztuki przesłane być mogą, z następującym porządkiem kursu:

Z Wełdzierza dziennie w czasie od 1go kwietnia do końca września o 4. godz. 15. m. po południ. w pozostałej części roku o 3½ g. po poł.	W Dolinie dziennie o 5. godz. 55. m. względnie o 5. godz. 10. m. po południ.
(Połączenie z pocztą Stanisławów-Lwów.)	(Wychodzi po nadejściu poczty ze Lwowa.)
Z Doliny dziennie o 7. g. 20. m. zrana.	W Wełdzierzu dziennie o 9. godz. przed poł.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.
Lwów, dnia 26. stycznia 1868.

(308) **Edykt.** (1)

L. 69983. C. k. sąd krajowy we Lwowie masę pupilarną Chalera a względnie tegoż spadkobierców niniejszym edyktem zawiadamia, że przeciw nim Seweryn Smarzewski dnia 16. grudnia 1867 do liczby 69983 pozew o wyekstabulowanie ze stanu biernego folwarku na Kleparowie Ubaldynowski zwanego dom. 22. pag. 309. n. 2. on. zabezpieczonego zajęcia majątku nieruchomego Franciszka Czechuckiego wniósł, i o pomoc sądową prosił, na któryto pozew uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 69983 postępowanie ustne z terminem na dzień 2. marca 1868 o godzinie 10. rano zarządzono.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy dla ich zastępstwa i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata krajowego pana Dra. Dzidowskiego z zastępstwem pana adwokata krajowego Dra. Goreckiego za kuratora ustanowił, z którym wytoczony spór we„ dle ustanowy postępowania sądowego dla Galicyi obowiązującej przeprowadzonym będzie.

Zaleca się atoli niniejszym edyktem pozwanym, aby albo osobiście na tym terminie się stawili, lub też potrzebne dowody ustanowionemu zastępcy udzielili, albo nareszcie innego zastępcę sobie obrali i sądowi oznajmili, w ogólności ku swej obronie potrzebne kroki prawne poczynili, inaczej następstwa z zaniedbania wynikłe sobie sami przypisaćby musieli.

Od c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 20. grudnia 1867.

(306) **Licitations-Edict.** (1)

Nr. 6152. Das k. k. Bezirksgericht in Brody hat in der Executionssache der Erben des Vincenz Wielicki, als: Victor Wielicki, Maryanna Majewska, Francisca Kaszuba, Ludwig August zw. N. Wielicki, Johann Bonifacius zw. N. Wielicki und Anton Napoleon zw. N. Wielicki wider Bermann Geller wegen 900 fl. s. N. G. in die öffentliche Feilbietung der auf 2628 fl. 50 kr. österr. Währ. geschätzten, der exequirten Forderung zur Hypothek dienenden, dem Bermann Geller gehörigen Realität unter Tab. Nr. 1008 Cons. Nr. 1393 in Brody bewilligt.

Zur Vornahme der Veräußerung wurde der erste Termin auf den 2. März 1868, der zweite Termin auf den 2. April 1868 und der dritte Termin auf den 1. Mai 1868, jedesmal um 9 Uhr Vormittags im Gerichtshause angeordnet.

Der Ausrufspreis beträgt 2628 fl. 50 kr. österr. Währ. Das zu erlegende Vadium 10% davon nämlich 262 fl. 88 kr. österr. Währ. Erst bei dem dritten Feilbiethungs-Termine wird diese Realität, falls dieselbe über den Schätzungswerth oder wenigstens für diesen Werth nicht veräußert werden könnte, auch unter diesem Werthe verkauft werden.

Für diejenigen Gläubiger des Executen, welche inzwischen auf die besagte Realität das Pfandrecht erwerben sollten, ist der Herr Advocat Dr. Landau zum Curator bestellt.

Der Schätzungsact, der Grundbuchsstand und die übrigen Licitationsbedingnisse können bei Gericht eingesehen werden.

Brody, am 16. Jänner 1868.

(302) **Ogłoszenie.** (1)

L. 217. W celu prowizorycznego obsadzenia posady inspektora przy tutejszej policyi miejskiej z roczną pensyą w kwocie 400 zł. w. a. rozpisuje się niniejszem konkurs do 28. lutego 1868.

Ubiegający się o tę posadę mają swe należycie udokumentowane podania co do swego wieku, nauki, moralności, kwalifikacyi i całego przebiegu życia od wystąpienia ze szkół począwszy przez swoją przełożoną władzę, a jeżeliby w służbie publicznej lub gminnej nie zostawali, bezpośrednio do tutejszego naczelnictwa wnieść.

Z Magistratu miasta.
Rzeszów, dnia 24. stycznia 1868.

(287) **Edykt.** (1)

L. 15725. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszym edyktem p. Franciszka Nowosieleckiego z życia i miejsca niewiadomego, a w razie tegoż śmierci jego niewiadomych spadkobierców, iż przeciw niemu p. Klementyna Lenkiewiczowa pod dniem 31. grudnia 1867 do l. 15725 pozew o wykreślenie ze stanu biernego części dóbr Telesznicy Oszwarowa sumy 1000 złotp. z p. n. w ks. wł. 46. str. 124. l. 6. cięż. intabulowanej podała, w skutek którego termin na dzień 17. marca 1868 o 10tej godzinie rano wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu zapozwanego nie jest wiadome, przeto ustanawia się dla pozwanego, a na wypadek tegoż śmierci jego spadkobierców na ich koszt i niebezpieczeństwo za kuratora p. adwokata krajowego Dra. Regera, a jego zastępcą pana adwokata krajowego Dra. Chamaides.

Oraz wzywa się p. Franciszka Nowosieleckiego, a na wypadek tegoż śmierci jego spadkobierców, by na powyższym terminie albo sami stanęli, albo też ustanowionemu kuratorowi potrzebne środki do obrony przed terminem udzielili, lub też innego obrońcę sobie obrali i takowego sądowi wymienili, inaczej skutki zaniechania tego sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, dnia 15. stycznia 1868.

(309) **Edykt.** (1)

L. 1048. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż przymusowa sprzedaż dóbr Ostawice w Nr. 294, 295 i 296 ex 1867 Gazeta Lwowskiej ogłoszona, odwołuje się.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Przemyśl, dnia 29. stycznia 1868.

(305) **Edykt.** (1)

L. 1978. C. k. sąd krajowy w Krakowie obwieszcza niniejszem edyktem, że konkurs względem całego ruchomego jak również względem tego nieruchomego, krawca p. Wojciecha Tomczykiewicza, własnego majątku, który w krajach koronnych się znajduje, w których ustawa z dnia 20. listopada 1852 nr. 251. Dz. pr. państwa obowiązuje, otwartym został. Przeto przypomina się każdemu, ktoby jakąś pretensyą do wspomnionego dłużnika miał, aby aż do 30go kwietnia 1868 pretensyę swą w formie zwyczajnego pozwu przeciw zastępcy tej masy konkursowej w tutejszym sądzie zgłosił, i że zastępcą masy konkursowej p. adwokat Dr. Biesiadecki z substytucyą p. adwokata Dra. Kańskiego, zaś tymczasowym zarządcą majątku pan adwokat Dr. Biesiadecki ustanowionym został.

Kto swej pretensyi do tej masy konkursowej w powyższym terminie nie zgłosi, lub w swoim pozwie nietylko rzetelność swej pretensyi, jako też prawo, według którego w tej lub owej klasie umieszczonym być żąda, wykazać omieszkał, po upływie tego terminu uwzględnionym nie będzie, a ci, którzyby swych pretensyi aż po ten czas nie zgłosili, oddaleni zostaną co do całego w powyższych krajach położonego majątku dłużnika bez wyjątku nawet w tym razie, gdyby im prawo kompenzacyi przysługiwało, choćby nawet własną rzecz z masy do żądania mieli, lub choćby nawet ich pretensya na nieruchomości dłużnika prenotowaną była, że przeto ci wierzyciele, gdyby do masy byli co dłużnymi, dług swój bez względu na prawo kompenzaty lub własności zastawu, które by im przysługiwało, uiścić będą winni.

Nareszcie do wyboru stałego zarządcy majątku i wydziału wierzycieli wyznacza się termin na dzień 7. maja 1868 o godz. 10tej z rana, na który wszystkich wierzycieli się wzywa.

Kraków, dnia 3. lutego 1868.

(297) **Edykt.** (1)

Nro. 1567. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Władysława Dąbrowskiego, że przeciw niemu Franciszek Drozdowski pod dniem 26. stycznia 1868 l. 1567 wniósł pozew wekslowy o zapłacenie 100 złr. z przyn., w załatwieniu tegoż pozwu nakaz zapłaty tejże sumy wekslowej w ciągu 3 dni pod surowością egzekucyi wekslowej lub wniesienia w tymże czasie zarzutów wydanym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Koczyńskiego z substytucyą p. Dra. Rydzowskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków. dnia 27. stycznia 1868.

(299) **Edykt.** (1)

Nro. 7028. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu rozpisuje ponownie przymusową sprzedaż publiczną dóbr Siekierczyny części zwanej Pągowszczyzna Dom. 292, pag. 160, n. 15 on. własność Józefa i Anny Trembeckich małżonków stanowiących, w obwodzie Sądeckim położonych, na zaspokojenie pretensyi wekslowej od Adama Morawskiego przeciw Józefowi i Annie Trembeckiej wygranej w kwocie 4000 złr. w. a. z procentami 6% od 3. lutego 1863 do intabulacyi a dalej po 5% i z kosztami 24 złr. 16 kr. w. a., 8 złr. 43 kr. w. a., 6 złr. 28 kr., 14 złr. 48 kr. w. a. i 74 złr. 99½ kr. w. a., tudzież z kosztami obecnie w kwocie 11 złr. 15 kr. w. a. zaprzyznanemi, którato licytacya w sali audyencyonalnej c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu w jednym tylko terminie dnia 12. marca 1868 z rana o godzinie 10tej odbędzie się pod następującemi warunkami:

1. Licytacya rozpoczętą będzie wywołaniem wartości szacunkowej 15.928 złr. 20 kr. w. a., a gdyby żaden z licytantów nawet szacunkowej ceny nie zaofiarował, natedy dobra Siekierczyna część Pągowszczyzna zwana sprzedane zostaną także poniżej ceny szacunkowej z tem jednak dołożeniem, że dobra te nie mogą być spieniężone niżej sumy 5000 złr. wal. austr.

2. Każdy chęć mający kupienia, zanim zacznie licytować, złoży wadyum 1000 złr. w. a. albo w gotówce albo w listach zastawnych galic. stanowego Towarzystwa kredytowego lub banku narodowego w Wiedniu, albo w książeczkach kasy oszczędności albo w kassaszeinach banku zastawniczego w Tarnowie lub banku anglo-austryackiego lub jego Lwowskiej filii, albo wreszcie w obligacyach indemnizacyjnych lub rządowych wraz z należącemi do nich niezapadłemi kuponami i talonami, które będą przyjęte podług ostatniego ich kursu w gazecie rządowej Lwowskiej umieszczonego, nigdy jednak wyżej ich nominalnej wartości, którato przez kupującego złożona kwota do depozytu sądowego przyjętą, zaś wadya innych współofiarujących po ukończonej licytacyi tymże do rąk zwrócone będą.

3. Stronom chęć kupienia mającym dozwala się wyciąg tabularny, akt oszacowania i inwentarz ekonomiczny dotyczący mającej być sprzedanej części dóbr Siekierczyna Pągowszczyzna zwanej w tutejszej registraturze sądowej przejrzeć.

O rozpisaniu niniejszej licytacyi zawiadomienie otrzymują strony, wysoki skarb, konwent ks. Franciszkanów w Nowym Sączu, fundusz indemn. w zastępstwie c. k. prokuratoryi finansowej w Krakowie, Salomea de Trembeckie Zarembina, Szmul Heller, Reiża Heller, ostatnie z pobytu i życia niewiadome, lub ich masy spadkowe leżące lub spadkobiercy z życia i imienia nieznani i niewiadomi przez edykta i kuratora, galicyjski instytut kredytowy, nareszcie wszyscy ci wierzyciele, którzyby z pretensyami swemi po dniu 27. stycznia 1866 do tabuli krajowej weszli i ci którymby niniejszy edykt lub późniejsze uchwały z jakiegobądź powodu albo zupełnie doręczone nie były lub też w owym czasie doręczone być nie mogły, przez niniejszy edykt i przez kuratora, którego w osobie p. adwokata Dra. Micewskiego z substytucya p. adwokata Dra. Bersona ustanowiono uchwałą z 9. kwietnia 1866 do l. 854.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Nowy Sącz, dnia 9. grudnia 1867.

(289) **Kundmachung.** (1)

Nr. 4631. Zur Wiederbesetzung der Tabak-Groß-trafik zu Zborów im Złoczower politischen Bezirke, Brodyer Finanz-Bezirke wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Diese Offerten belegt mit dem Vadium von 60 fl. sind längstens bis einschließig 2. März 1868 zwei Uhr Mittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Brody zu überreichen.

Der Verkehr dieser Groß-Trafik betrug im Jahre 1867, in Tabak . . . . 14513 fl. 55½ kr.
und in Stempeln . . . . . 1492 „ 26 „
österr. Währ.

Die näheren Licitationsbedingnisse und der Ertragnißausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Brody, und bei dieser k. k. Finanz-Landes-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 27. Jänner 1868.

Obwieszczenie.

L. 4631. Względem obsadzenia głównej trafiki tytoniu w Zborowie obwodu politycznego Złoczowskiego rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Te oferty zaopatrzone w wadyum w kwocie 60 zł. w. a. mają być najdalej na dniu 2go marca 1868 do drugiej godziny po południu do c. k. obwodowej dyrekcyi skarbowej w Brodach podane.

Obrót tej trafiki wynosił w ubiegłym roku 1867
w tytoniach . . . . 14513 zł. 55½ kr.
a w stemplach . . . . 1492 „ 26 „
wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne, jakoteż wykaz dochodów tejże trafiki mogą interesowani w c. k. skarbowej dyrekcyi obwodowej w Brodach, jakoteż w tutejszej krajowej dyrekcyi skarbowej przejrzeć.

Od c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 27. stycznia 1868.

(315) **Edykt.** (1)

L. 8167. C. k. sąd powiatowy w Brodach zawiadamiając niniejszem Dmytra Myśków z Bielawiec, którego miejsce pobytu sądowi nie jest wiadome, iż ojciec jego Eliasz czyli Ilko Myśków na dniu 18go lutego 1863 bez rozporządzenia ostatniej woli w Bielawcach umarł, wzywa edyktem tym Dmytra Myśków, by się w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego począwszy w c. k. sądzie tym zgłosił, i swą deklaracyę do spadku po ś. p. Ilku (Eliaszu) Myśkow wniósł, gdyż w przeciwnym razie pertraktacya tego spadku z już oświadczonymi spadkobiercami i z kuratorem dla Dmytra Myśków w osobie tutejszego adwokata p. Kukucza postanowionym przeprowadzoną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brody, dnia 13. stycznia 1868.

(296) **Wezwanie w postępowaniu ugodnem.** (3)

W zastosowaniu się do §. 23. ustawy o postępowaniu ugodnem z dnia 17go grudnia 1862 roku w Dzienniku praw państwa Nr. 97. zamieszczonej, wzywam panów jako wierzycieli p. Augusta Friedlein, właściciela handlu zegarków pod firmą protokołowaną „August Friedlein" w Krakowie pod l. 346 w ulicy Floryańskiej istniejącego, a mianowicie:

1. pp. Robert Gerth & Comp. w Neuchatel w Szwajcaryi.
2. p. J. G. Petzolt w Wiedniu.
3. p. Józefa Żabieńskiego w Podgórzu, w Galicyi.
4. pp. Markowitz & Scheid, w Wiedniu.
5. Drukarnię „Czasu" w Krakowie.
6. pp. Aubert & Cuendet, w St. Croix, w Szwajcaryi.
7. p. Gabryela Pam, w Krakowie.
8. p. Józefa Friedleina w Krakowie.
9. p. Laudau, wdowę, w Krakowie.
10. p. Grelingera, sekretarza Towarz. rolniczego we Lwowie.
11. p. Hermana Griffel, w Krakowie.
12. pp. Güllich & Deniorg, w Bregenz, w Tyrolu.
13. p. Jana Karasiu, w Krakowie.
14. p. Manassesa Karmel, w Krakowie.
15. p. Wincentego Kołodziejskiego, w Krakowie.
16. p. Leopolda Seiberl, w Wiedniu.
17. J. X. Józefa Kowalskiego, w Czernichowie, w W. Księstwie Krak.
18. p. J. Launera, w Krakowie.
19. pp. braci Pam, w Krakowie.
20. pp. Ami Sandon & Söhne, w Lipsku.
21. p. J. Gleitzmann, w Krakowie.
22. p. Wincentego Smoniewskiego, w Krakowie,

aby zechcieli przedstawić w stosownie ostęplowanem podaniu swoje wierzytelności w dokumentach ostęplowanych, z jakiegobądź tytułu prawnego pochodzące, podpisanemu komisarzowi sądowemu, Drowi. Marcinowi Strzelbickiemu, c. k. notaryuszowi, utrzymującemu swą kancelaryę w domu pod l. 74 - 101 w ulicy grodzkiej w Krakowie.

Wierzytelności mają być przedstawione najpóźniej do dnia 4go marca 1868 roku włącznie, gdyż w razie przeciwnym, gdyby układ przyszedł do skutku, a wierzytelności panów prawnym zastawem zabezpieczone nie były, zostaliby panowie wyłączeni od zaspokojenia swej pretensyi z całego majątku dłużnika, podlegającego postępowaniu ugodnemu, i nadto ulegliby panowie skutkom w ustawie na czele powołanej w §§. 35., 36., 38. i 39. wyrażonym.

Kraków, dnia 28. stycznia 1868 r.

Dr. **M. Strzelbicki,**
c. k. notaryusz i kom. sądowy.

(291) **Edykt.** (2)

Nro. 59464. C. k. sąd krajowy Lwowski niniejszem do publicznej podaje wiadomości, że w tymże, celem zaspokojenia wywalczonej przez p. Józefa hr. Castiglione przeciw małżonkom pp. Stanisławowi i Julii Żołkiewskim wierzytelności 2000 złr. w. a. z przyn. przymusowa sprzedaż realności we Lwowie pod l. 304⅔, i gruntów pod l. 297⅔ i 299⅔, położonych, do dłużników należących, na dniu 12. marca 1868 o godzinie 10tej przed południem się odbędzie, na którymto jednym terminie rzeczona realność i grunta także i niżej ceny szacunkowej w ilości 8158 złr. 26 kr. w. a., jednakże nie poniżej cenie, jak tylko w takiej, którąby wszystkie podatki monarchiczne jeżeliby jakie zaległy, jak też wszystkie zaintabulowane długi pokrytemi były, sprzedaną będzie, dalej że jako wadyum kwota 407 złr. 92½ kr. w. a. ustanowioną została, że akt oceniecia i warunki licytacyjne w t. s. registraturze przejrzeć lub też w odpisie podnieść można, nareszcie że dla niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli, tudzież dla tych którymby uchwały niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące doręczone być nie mogły, lub którzyby po dniu 20. lutego 1867 do tabuli weszli, p. adwokat krajowy Dr. Męciński z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Klimkiewicza do l. 11866-1867 kuratorem ustanowiono.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. listopada 1867.

(270) **Edict.** (3)

Nro. 3677. Vom Stryjer k. k. Bezirksgerichte wird den unbekannten Erben des verstorbenen Manele Weinreb hiemit kundgemacht, daß die gebetene Intabulirung der Perl Weinreb und sodann des Josef Fruchter als Eigenthümer der auf den Namen des Manele Weinreb einverleibten halben Realität sub Nr. 217 St. in Stryj mit dem Bescheide vom 20. Februar 1867 Z. 5466-1866 bewilligt und dieser Bescheid dem für die liegende Masse nach Manele Weinreb bestellten Curator Hrn. Advocaten Dr. Fruchtmann zugestellt wurde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Stryj, am 30. December 1867.

(293) **Edykt.** (3)

L. 70861. C. k. sąd krajowy lwowski zawiadamia niniejszem, że z powodu prośby N. Reitzesa de praes. 19. grudnia 1867 do l. 70861 o zaprenotowanie obowiązku p. Adama Zubrzyckiego do zapłacenia sumy wekslowej resztującej 800 zł. w drodze regresu na rzecz N. Reizesa w stanie biernym dóbr Węglówka, ustanowiono dla pana Adama Zubrzyckiego z miejsca pobytu swego niewiadomego p. adwokata krajowego Dra. Sermaka z zastępstwem p. adwokata Dra. Minasiewicza kuratorem i pierwszemu dotyczną tutejszo-sądową uchwałę doręczono.

Lwów, dnia 30. grudnia 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.